

mulighed for en vis introduktionsrabat, udviklingsprojekter i andre virksomheder end den varslingsberørte, konsulentbistand, virksomhedsnetværk og vurdering af behovet og muligheden for tilførsel af kapital til virksomheder i området.

Eksemplerne er ikke udtømmende, og der vil blive arbejdet videre med retningslinjerne, som skal tjene til inspiration for de enkelte udrykningshold.

Udrykningsholdet indstiller planen til godkendelse i regeringen (arbejdsministeren og industri- og samordningsministeren). Arbejdsmarkedsstyrelsen og Erhvervsfremmestyrelsen varetager administrationen af puljen.

Puljen fordeles på særlige finanslovkonti under henholdsvis Arbejdsministeriet og Industri- og Samordningsministeriet, således at ovennævnte forslag tilgodeses.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet har dog stillet en række ændringsforslag med det formål at gøre lovforslaget bedre. Mindretallet vil desuden stemme for det af arbejdsministeren under nr. 3 stillede ændringsforslag. Mindretallet mener, at det er ganske uansvarligt at påføre dansk erhvervsliv så markant en forringelse for de større ordreproducerende virksomheder.

Det er overraskende for mindretallet, at regeringen vil lægge navn til et sådant lovforslag i betragtning af, at den ene minister efter den anden har fastslået, at erhvervslivet ikke skal belastes med nye byrder.

Ideen med at pådrage virksomheder flere omkostninger end nødvendigt for produktionen fjerner på sigt arbejdspladser i stedet for at bevare dem.

Derfor er dette lovforslag ikke alene en trussel mod erhvervslivet, men også imod de ledige. Hvem tør ansætte medarbejdere i en situation, hvor varslingsperioden bliver så lang som 77 dage?

Det eneste, der kan skabe og bevare arbejdspladser, er en sikring af vore virksomheders konkurrencedygtighed.

Derfor er det en hån imod dansk erhvervsliv at gennemføre et stramning af varslingsreglerne, på samme tid som langt de fleste virksom-

heder oplever en kortere og kortere produktionstid. F.eks. har Textil- og Beklædningsindustrien over for udvalget oplyst, at den gennemsnitlige ordrehorisont over to år er blevet reduceret fra 37 dage til 29 dage.

Derfor vil de nye, lange varslinger føre til, at arbejdspladser går til udlandet.

I stedet burde Folketinget sikre dansk erhvervsliv den størst mulige fleksibilitet, et behov, der helt givet vil blive større i de kommende år, hvis vi skal stå distancen på de internationale markeder. Tendensen er klar: Købsbeslutninger udskydes længst muligt i takt med en stigende uvilje mod at skulle bære risikoen for eventuelle fejlkøb.

Mindretallet er heller ikke i tvivl om, at rekonstruktion af nødlidende virksomheder bliver væsentlig hæmmet med de varslingsregler, som nu gennemføres.

Der er også grund til at udtrykke beklagelse over den utidige indblanding i aftalesystemet på arbejdsmarkedet. Det hjælper ikke at vente med at effektuere de skærpede regler til 1996 under foregivelse af, at parterne inden da selv kan forholde sig til andre varsler. Her skal arbejdsgiveren enten betale dyrt for andre varsler og dermed forøge lønomkostninger og svække konkurrenceevnen, eller også vil de skærpede varsler automatisk blive, som regeringen vil. Der vil da kun blive tale om pseudo-forhandlinger. Netop med en socialdemokratisk ledet regering forekommer det særdeles overraskende med et sådant indgreb, der er blevet imødegået af en bred kreds på arbejdsmarkedet.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren under nr. 12 og 18 stillede ændringsforslag.

SF har i mange år arbejdet for forbedrede varslingsregler ved massefyringer og tryk på ansættelsen. SF har altid fundet det mærkværdigt, at der kunne udarbejdes afskedigelsesregler for tjenestemænd og funktionærer, men ikke de samme regler for alle andre lønmodtagere.

Det har betydet, at SF gennem de sidste mange år gang på gang har rejst problemerne vedrørende de varslingsregler og afskedigelsesregler, som gælder her i landet, og som sammenlignet med andre lande er ringere.